

[Udenrigsministeren.]

Forbundsrepublikken og forskellige lande om disse problemer, dels fordi samarbejdsproblemerne jo også kunne drøftes andre steder. Derfor kan jeg ikke se noget ulogisk i, at jeg pegede på, at man kunne gå til en videre kreds af emner, stadig under den forudsætning, at man ønsker en konference om Øst-Vestproblemer. Man ønsker en konference mellem disse lande; man ønsker den vel forberedt. Man ønsker også, at den ikke bare skal blive en tom ting eller en fiasko. Derfor kunne en videre kreds af emner, dels på praktiske område, dels på politiske områder, uden at man derved tog de fundamentale sikkerhedsproblemer ind i første række — og jeg forstår, at vi er enige om, at dette ikke ville være heldigt på en konference, der skulle afholdes i nærmeste fremtid — føre til at give konferencen et alment politisk formål og give det klimaforbædrende resultat, som en positiv meningsudveksling om sådanne emner utvivlsomt kunne medføre.

Så sagde det ærede medlem, at der ikke var et eneste ord om Grækenland; der kunne dog gerne have været nogle venlige ord til det lidende græske folk. Der var i det hele taget nogle kritiske ord om alt det, som jeg ikke havde med, samtidig med at det ærede medlem altså erkendte, at det ikke var rimeligt at tage alle mulige emner op. Det er klart, at man altid kan tage nogle af de spørgsmål frem, som jeg ikke havde nævnt, og sige, at det var en skam, at de ikke var med. Det ærede medlem, hr. Per Hækkerup spurgte, om spørgsmålet var afgjort, og sagde, at det var hans indstilling, at spørgsmålet også burde føres frem i NATO, idet socialdemokratiet havde henstillet, at vi rejser spørgsmålet om Grækenland i NATO.

Må jeg sige om det først, at det er min opfattelse, at det at følge tanken om Grækenlands suspension fra Europarådet — eller det, som det førte til: at Grækenland selv forlod Europarådet — op med et initiativ inden for NATO, sådan at vi skulle arbejde for at få Grækenland ekskluderet af NATO-alliancen, efter min opfattelse hverken ville være en realistisk eller en rigtig politik. Jeg mener, der er en klar principiel forskel på situationen inden for Europarådet, som er en organisation, der efter sine

egne statutter kun kan omfatte demokratiske medlemmer, og så situationen inden for NATO, som fra første begyndelse også har omfattet medlemmer, der ikke i dansk forstand, i den danske betydning af ordet, var fuldt demokratiske. Dertil kommer, at NATO jo har et sikkerhedspolitisk formål, og at dansk medlemskab svarer til vore nationale danske sikkerhedspolitiske interesser.

Men noget andet er, at det klart er en belastning for NATO, at der har kunnet udvikle sig et diktatur i Grækenland, og som man vil vide, har jeg under drøftelser i NATO-ministerrådet, netop med adresse til situationen i Grækenland, understreget betydningen af NATO-alliancens demokratiske principper. Jeg har også som tidligere meddelt flere gange over for udenrigsministre i andre NATO-lande rejst spørgsmålet om våbenleverancer til Grækenland og givet udtryk for et dansk ønske om, at disse lande gennem tilbageholdelse af sådanne leverancer ville søge at påvirke det græske regime i retning af en demokratisering eller en liberalisering af de græske samfundsforhold. Jeg kan yderligere oplyse, at i de allerseneste uger har udenrigsministeriet på samme måde som Norge instrueret vore ambassader i en række NATO-lande om at foretage henvendelse til vedkommende landes udenrigsministerier for på ny at understrege vore synspunkter om dette spørgsmål, og vi vil stadig være opmærksom på de påvirkningsmuligheder, der måtte findes.

Det ærede medlem sluttede med nogle måske lidt hånlige ord om Røde Kors og højesteret og sagde, at det var en skam, at der f. eks. ikke var spor om vor FN-politik. Jeg vil da gerne sige, at når jeg sagde noget om, at vores politik også var bestemt af en retsbetonet indstilling, og at vi søgte en international retsorden, er det vel netop den linje, som ligger i vores FN-politik; vi mener, at jo mere magt FN kunne få, des mere ville det føre i den retning.

Endvidere mente han, at der skulle have været et afsnit om u-landene. Dertil vil jeg gerne sige, at når u-landsbetænkningen kommer — jeg forstår, at den er undervejs — vil der blive lejlighed til en debat om vores u-landspolitik, og jeg fandt det derfor ikke rimeligt at drage det ind nu.